

سارا طهری
نخستین‌گروه دانشگاه

شاید بسیاری تصور کنند دستاوردهای دوران شهید طهرانچی در دانشگاه آزاد، تنها محدود به پیشرفت‌های آموزشی، پژوهشی و فناوری بوده است؛ پیشرفت‌هایی که دانشگاه آزاد در این زمینه‌ها سرآمد و فراتر از سایر دانشگاه‌ها ظاهر شد. اما نکته‌ای که اغلب در دانشگاه‌های مختلف مغفول می‌ماند، توجه ویژه به حوزه زنان و خانواده است؛ حوزه‌ای که اگر به درستی مورد توجه قرار گیرد، توانایی تغییر بنیادین و تحول تمام بخش‌های دانشگاه را دارد. نگاه دکتر طهرانچی به زنان و خانواده فراتر از چهارچوب‌های سنتی و دانشگاهی بود؛ نگاهی عمیق و جهانی که زنان را نه تنها محور خانواده، بلکه بازیگران کلیدی در فرایند تمدن‌سازی و جامعه‌پردازی می‌داند. این رویکرد نوآورانه و جامع، نشان‌دهنده اعتقاد او به نقش محوری زنان در شکل دهی به آینده‌ای روشن است. در این گزارش با عاصمه قاسمی، مشاور عالی رئیس دانشگاه آزاد در امور زنان و خانواده به گفت‌وگو نشست‌ه و به بررسی ابعاد مختلف این دیدگاه کلان و اقدامات راهبردی دکتر طهرانچی در ارتقای جایگاه زنان در دانشگاه آزاد و جامعه پرداخته‌ایم. گفت‌وگوی ما با مشاور عالی رئیس دانشگاه آزاد در امور زنان و خانواده دو بخش دارد. بخش اول به بررسی دیدگاه شهید طهرانچی به حوزه زنان و خانواده و بخش دوم به ایده‌ها و اقدامات او در این حوزه اختصاص دارد. در ادامه، مشروح این گفت‌وگو را می‌خوانید.

■ ■ ■

به عنوان اولین سؤوال، نگاه دکتر طهرانچی به مقوله زنان و خانواده را بررسی کنیم. به ویژه این که این نگاه چگونه در حوزه دانشگاهی و فراتر از آن جلوه‌گر شده است؟

نگاه دکتر طهرانچی به زنان و خانواده، نگاهی عمیق، دوراندیشانه و بلند مبتنی بر جهان‌بینی الهی بود. این نگاه صرفاً محدود به فضای دانشگاه نبود، بلکه در چهارچوبی تمدنی و جامعه‌پردازی مطرح می‌شد که حتی مسائل جهانی در حوزه زنان و خانواده را نیز در بر می‌گرفت. ایشان معتقد بودند موضوع زنان و خانواده باید از زاویه‌ای کلان دیده شود تا جایی که در برنامه‌ها و بعضاً نشست‌هایی که در این حوزه برگزار می‌شد این نگاه جهانی دیده می‌شد. برای مثال، زمانی که قانونی شدن همجنس‌گرایی در ایالات متحده به تصویب رسید، واکنش دانشگاه به پایه همان نگاه کلان و تمدنی ایشان طراحی شد. یا وقتی موضوع نشست حوزه زنان با موضوع زوجیت در دانشگاه مطرح شد، این نشست در واقع پاسخی همدلانه به برخی رویدادهای فرهنگی جهانی مانند المپیک بود. این نشان می‌دهد نگاه دکتر طهرانچی به مسائل زنان و خانواده، همواره با تحلیل محیط‌های فرهنگی و اجتماعی همراه بود و صرفاً واکنشی یا سطحی نبود. به همین نگاه عمیق و دوراندیشانه تمدنی، الهی و دینی و در یک چشم‌انداز جهانی، حوزه زنان و خانواده را ظرفیت مهمی برای جامعه و دانشگاه می‌دانستند.

با توجه به شناختی که از دکتر طهرانچی داشتید، نگاه ایشان به نقش زنان در جامعه، چه ویژگی‌هایی داشتست؟ چه جایگاهی برای زنان در فرایند جامعه‌پردازی و تمدن‌سازی قائل بودند؟

زنان ظرفیت قابل توجهی دارند که می‌توانند در فرایند جامعه‌پردازی و تمدن‌سازی نقش‌آفرین باشند. از آنجا که نگاه آقای دکتر به حوزه زنان و خانواده بسیار عمیق، جهانی و با رویکرد تمدنی بود، بر اهمیت نظریه‌پردازی در این حوزه تأکید داشتند. ایشان معتقد بودند باید بتوانیم با بهره‌گیری از تعالیم دینی و قرآنی و ظرفیت‌های فرهنگی جامعه ایران و همچنین با رویکرد تمدنی که در پی آن هستیم، پس از جریان‌سازی در موضوع زنان، گفتمان‌سازی و نهادسازی کنیم تا زنان جایگاه خود را به دست آورده و از ظرفیت‌ها و استعداد‌های آنان بهره‌مند شده و آن‌ها را شکوفا سازیم. دکتر تأکید داشتند همه این امور باید انجام شود، اما در نهایت مسئله اصلی، تولید گزاره‌های علمی و نظریه‌پردازی در باره زنان است. زمانی که ما بتوانیم موضوعاتی مانند نقش‌آفرینی، اثرگذاری و ظرفیت‌های زنان را که مکرراً درباره آن‌ها گفتمان‌سازی می‌شود، در قالب نظر‌های علمی تعریف و تبیین کنیم، می‌توانیم با اطمینان بگویم الگویی داریم که وارد نظریه‌های علمی شده است. هنگامی که این الگو به صورت نظریه علمی مطرح شود، می‌تواند به درستی در سطح جهانی پذیرفته شده و مورد توجه قرار گیرد. به ویژه در شرایطی که موضوع زن همواره یکی از مباحث مناقشه‌برانگیز و چالشی در سطح بین‌الملل بوده دکتر تأکید داشتند در چنین فضایی، نظریه‌پردازی دقیق و علمی درباره زنان یک ضرورت جدی است.

ایشان نظریه‌پردازی در حوزه زنان را حد اعلای فعالیت‌های حوزه زنان و خانواده در دانشگاه می‌دانستند. از دیدگاه دکتر طهرانچی، اگر ما بتوانیم در این حوزه به نظریه‌هایی مشخص و مبتنی بر گزاره‌های علمی دست یابیم و آن‌ها را وارد جریان علمی کنیم بسیار ارزشمند است. البته این نکته نیز قابل تأمل است که نگاه دکتر به حوزه زنان و خانواده، به ویژه نسبت به دختران دانشجوی، نگاهی کاملاً تعالی‌بخش بود. یعنی نگاه به ارتقای این حوزه داشتند. البته ارتقا به معنای درست آن نه صرفاً تشریفاتی یا نمایشی. علاوه بر نگاه قرآنی و نگاه عقلانی به کرامت زن، جایگاه زن و نقش زن در جامعه، تلاش ایشان در این حوزه این بود که هویت زن هم حفظ شود و ارتقا پیدا کنند و در عین حال، خود زنان نیز به جایگاه واقعی‌شان در جامعه باور پیدا کنند؛ یعنی به عنوان فردی مؤثر، مهم و دارای نقش جدی در ساختار اجتماعی. ما نیز در دفتر امور زنان و خانواده، تمام برنامه‌هایمان را با همین رویکرد طراحی و پیش بردیم.

درواقع دکتر طهرانچی زنان را به عنوان بخشی راهبردی از فرایند تعلیم و تربیت اجتماعی در نظر می‌گرفتند.

دکتر طهرانچی وقتی در دانشگاه و در جامعه به موضوع زنان و خانواده نگاه می‌کردند، با همان نگاه عمیق، دوراندیشانه، تمدن‌ساز، الهی و دینی که مبتنی بر یک چشم‌انداز جهانی بود، به حوزه زنان و خانواده نگاه می‌کردند. ایشان معتقد بودند زنان ظرفیت‌هایی بسیار مهم و کلیدی برای دانشگاه و جامعه دارند. بنابراین از آنجایی که دانشگاه را نهادی اجتماعی و مسئول در قبال

مشاور عالی رئیس دانشگاه آزاد در امور زنان و خانواده در گفت‌وگو با «فرهیختگان»:

نظریه‌پردازی در حوزه زنان دغدغهٔ دکتر طهرانچی بود

تعلیم و تربیت اجتماعی می‌دانستند، توجه به زنان را نه صرفاً به دلیل کمیت جمعیتی‌شان که به عنوان نیمی از منابع انسانی جامعه محسوب می‌شوند، بلکه به دلیل کیفیت تأثیرگذاری‌شان ضروری می‌دانستند.

نکته مهم‌تر در نگاه ایشان این بود که زنان در ظرفیت تعلیمی که باید در حوزه‌هایی مانند آموزش، پرورش‌گری و معلمی محقق شود، از توانمندی‌ها و ظرفیت‌های قابل توجهی برخوردارند که می‌تواند در پیشبرد اهداف کشور، جامعه و دانشگاه نقش مهمی ایفا کند و هم این که به دلیل جایگاهی که در جامعه و خانواده دارند، باید در بُعد تربیتی نیز مورد توجه و ویژه قرار گیرند. هنگامی که ایشان از تعلیم و تربیت اجتماعی سخن می‌گفتند، حوزه زنان را عرصه‌ای اساسی که هم اثرگذار و هم اثرپذیر است، می‌دانستند. نگاهی که آقای دکتر به حوزه زنان داشتند، بر این باور استوار بود که زنان می‌توانند نقش‌آفرینی مؤثری در جامعه داشته باشند. به همین دلیل ایشان اعتقاد داشتند زنان می‌توانند نقش‌آفرین باشند. در عین حال اشاره می‌کردند دشمن گاهی نیز از همین نقش‌آفرینی و اثرگذاری زنان بهره‌برداری می‌کند و از این طریق آسیب‌هایی به جامعه وارد می‌شود. ایشان می‌گفتند: «حالا که این ظرفیت بزرگ در اختیار ماست، با وجود این همه زنان فرهیخته‌ای که در جامعه و دانشگاه‌ها حضور دارند، چرا از این توانمندی در مسیر تعلیم و تربیت استفاده نکنیم؟ چرا دختران دانشجوی خود را در مسیری روشن و مبتنی بر هویت صحیح تربیت نکنیم تا بعدها دچار آسیب نشوند؟»

شهید طهرانچی با قرآن‌مانوس بودند و در سخنان خود در تمام حوزه‌ها، نقطه عزیمت خود را آیت قرآن قرار می‌دادند. در موضوع زنان و خانواده نیز همچون دیگر مباحث، نقطه عزیمت و مبنای نگاه ایشان، قرآن بود. به ویژه مسئله زوجیت، خانواده و جنسیت که بارها آن را مطرح می‌کردند را منبع از قرآن طرح می‌کردند و آن را به علوم امروز مثل فیزیک مرتبط می‌دانستند. ایشان بر این باور بودند که عالم بر اساس زوجیت خلق شده است و به همین ترتیب، خانواده نیز بر پایه زوجیت شکل می‌گیرد. معتقد بودند تمام اتفاقاتی که در جهان در حال رخ دادن است بر اساس زوجیت است و به همین دلیل اساس خلقت را زوجیت می‌دانستند.

در حوزه خانواده نیز به همین شکل بود. در نگاه دکتر طهرانچی، تفاوت نقش زن و مرد در خانواده و جامعه امری طبیعی بود، اما این تفاوت به معنای نابرابری حقوقی تلقی نمی‌شد. ایشان باور داشتند زن و مرد از نظر حقوقی برابرند، ولی از نظر نقش و جایگاه، تفاوت‌هایی دارند که برآمده از طبیعت آن‌ها و جایگاه اجتماعی‌شان است. در جامعه این موضوع را مطرح کرده بودند که وقتی زنان به جامعه وارد می‌شوند، به نوعی نقش و جایگاه ممکن است متفاوت باشد اما این به دلیل عدم برابری حقوقی نیست. به طور کلی نگاه ایشان به زن و مرد نگاهی مکمل‌نگرانه بود؛ یعنی زن و مرد در جامعه و خانواده نقش‌های مکملی دارند. به همین دلیل در برخی عرصه‌ها مانند تعلیم و تربیت معتقد بودند زنان می‌توانند حضور پررنگ‌تری داشته باشند و مؤثرتر عمل کنند. این دیدگاه نیز همواره در سخنان و مواضع ایشان قابل مشاهده بود.

دکتر طهرانچی تا چه اندازه به حضور زنان در جایگاه‌های مدیریتی اعتقاد داشتند؟ به هر حال، ممکن است برخی این تصور را داشته باشند که بیشتر پست‌های مدیریتی عالی‌رتبه به مردان واگذار می‌شود. نگاه ایشان در این باره چه بود؟

در درجه اول اعتقاد داشتند که زنان فرهیخته شده و وارد جامعه و دانشگاه شده‌اند، تحصیلات عالی کسب کرده‌اند و در حوزه‌های مختلف علمی فعال هستند. بنابراین، با حضور و مدیریت بانوان در سطح کلان دانشگاهی هیچ مشکلی نداشته‌اند و هرگز این موضوع را رد نمی‌کردند. ایشان تأکید داشتند بسیاری از مدیران سازمان در دانشگاه، خانم‌ها هستند و با واگذاری مسئولیت‌هایی مانند ریاست استان یا ریاست واحد دانشگاهی به بانوان، هیچ ابایی نداشتند. بارها نیز تصریح کرده بودند افراد را بر اساس شایستگی‌هایشان انتخاب می‌کنند و برای ایشان جنسیت ملاک تصمیم‌گیری نیست اما ملاحظاتی نیز وجود داشت. باید گفت که گاهی به ویژه زنان جوان‌تر که فرزندان خردسال دارند، ممکن است به دلیل مسئولیت‌های خانوادگی نتوانند پست‌های مدیریتی را عهده‌دار شوند. این نوع ملاحظات اغلب از سوی خود بانوان داوطلب مدیریت مطرح می‌شد و برخی از آن‌ها تمایل به پذیرش چنین مسئولیت‌هایی نداشتند. با این حال، شهید طهرانچی هیچ‌گونه محدودیتی برای حضور زنان در این سمت‌ها قائل نبودند.

نکته بسیار مهمی که باید به آن توجه داشت، این است که دانشگاه آزاد بخشی از جامعه بزرگ‌تر است و همان‌طور که در بیش از چهار دهه گذشته زنان در جامعه پیشرفت‌های قابل توجهی داشته‌اند و باور به نقش‌آفرینی اجتماعی و خانوادگی خود را تقویت کرده‌اند، این روند در دانشگاه آزاد نیز دیده می‌شود. ما زنانی را داریم که هم در عرصه خانواده و هم در جامعه نقش فعال و مؤثری ایفا می‌کنند، خواه متأهل باشند یا مجرد، خواه فرزند داشته باشند یا نداشته باشند و حتی در خانواده‌هایی که مسئولیت‌هایی مانند مراقبت از والدین، خواهر و برادر را دارند، ایفای نقش می‌کنند. همچنین باید گفت دانشگاه به عنوان بخشی از جامعه، تحت تأثیر فرهنگ و سنت‌های جامعه قرار دارد. یعنی برخی از نگاه‌های سنتی جامعه هنوز پذیرای زنان در مدیریت‌های کلان نیستت که این موضوع در تمام کشور دیده می‌شود. این محدودیت‌ها هیچ‌گونه منع قانونی ندارد و بر اساس ملاحظات مدیریتی یا سیاست‌های اداری نیست، بلکه ناشی از نگاه‌های فرهنگی و سبستی است. هر چند آقای دکتر طهرانچی همواره مدافع حضور فعال زنان در مدیریت بودند، اما بازم هم تحت‌تأثیر این نگاه‌سنتی موانعی ایجاد می‌شد که باعث شد آن گونه که دلخواه ایشان بود، حضور زنان در برخی عرصه‌ها به طور کامل محقق نشود.

ایشان مطرح می‌کردند برخی از اتفاقات آن‌گونه که انتظار می‌رود رخ نمی‌دهد. با این حال، اعتقاد داشتند زنان در انجام امور، دقیق و مسئولیت‌پذیر هستند و می‌گفتند کارهای دقیق باید به زنان سپرده شود تا با دقت و کیفیت انجام شود. ایشان تعلیم و تربیت را بسیار مهم می‌دانستند و در حوزه زنان نیز تأکید داشتند فعالیت‌هایی مانند مهارت‌آموزی، توان‌افزایی و معرفت‌افزایی برای دختران دانشجو و اساتید خانم باید انجام شود. ایشان به من می‌گفتند: «شما می‌دانید و درک می‌کنید که چرا باید روی زنان به عنوان بخشی مهمی از جامعه سرمایه‌گذاری شود.»

اگر بخواهیم از نگاه دکتر عبور کنیم و به دوره‌ای ببریم که شما به عنوان مشاور ایشان در حوزه زنان و خانواده فعالیت داشتید، در هفت سال دوره مدیریت ایشان چه اقدامات و تحولاتی در حوزه زنان رقم خورد؟

یکی از نخستین اقدامات، رسمیت‌بخشی به ساختار دفاتر امور زنان و خانواده در دانشگاه بود، پیش از آن، این دفاتر به‌صورت غیررسمی فعالیت‌هایی داشتند، اما با حمایت مستقیم رئیس فقید دانشگاه، این دفاتر در ساختار رسمی دانشگاه جای گرفتند. مشاوران زنان و خانواده که با نام مسئول زنان و خانواده شناخته می‌شوند در تمام استان‌ها و واحدهای دانشگاهی شکل گرفتند. در نهایت حمایت‌های دکتر طهرانچی باعث شد آن ساختار مردسالارانه که به‌سختی ساختارهای جدید را می‌پذیرفت، ساختار جدید را بپذیرد و دفاتر امور زنان و خانواده در واحدهای دانشگاهی شکل گرفت.

در حال حاضر چند دفتر امور زنان و خانواده در واحدهای دانشگاه آزاد فعالیتند؟

بیش از ۲۲۰ مسئول و رابط امور زنان و خانواده در واحدهای مختلف دانشگاه داریم، همچنین در همه استان‌ها و حتی در مدارس سما، به‌ویژه مدارس دخترانه، نماینده امور زنان و خانواده مستقر شده است. این هم یکی از ابتکارات دکتر طهرانچی بود که نباید فقط به دانشگاه‌ها محدود شوییم. ایشان می‌گفتند چون در مدارس سما هم ظرفیت بالایی از دختران دانش آموز و معلم‌های زن وجود دارد، بنابراین امور زنان و خانواده علاوه بر این که نماینده‌ای در استان‌ها دارد (که آن نماینده در قالب مشاور یا مسئول امور زنان و خانواده استان فعالیت دارد) و در واحدها نیز به‌عنوان امور زنان و خانواده آن واحد دانشگاهی شناخته می‌شود، یک نماینده هم باید در مدارس سمای استان داشته باشیم تا برنامه‌ها برای دانش‌آموزان و معلمان اجرا شوند. در اقدام دوم شبکه بانوان نقش‌آفرین را شکل دادیم. در واقع اولین حلقه شبکه‌سازی ما همین مسئولان امور زنان در سراسر کشور بودند. به واسطه آن‌ها توانستیم شبکه استادان زن و بعد هم شبکه دانشجویان دختر را شکل بدهیم. از دل همین ساختارسازی‌ها، مرجعیت‌بخشی جدی به حوزه زنان و خانواده در بین دانشجویان و اساتید زن یک واحد دانشگاهی انجام شد. البته نسبت آن در تمام واحدها یکسان نیست، چون موانعی نیز وجود داشت اما دفتر امور زنان و خانواده به‌عنوان یک پناه و مرجع برای دانشجویان دختر شناخته شد؛ جایی که می‌توانند مسائل خود را مطرح و برنامه‌ها دریافت کنند یا با اطمینان از حمایت ساختاری برخورد را باشند.

از دیگر اقدامات شاخصی که ایده دکتر طهرانچی مطرح شد، برگزاری «هفته خانواده» بود که در اسفندماه هر سال برگزار می‌شود و حالا سه دوره از آن گذشته است. این برنامه با نگاهی به مفهوم «خانواده متعالی» طراحی‌شده و هر سال ابعاد مختلف آن مورد تحلیل و تبیین قرار می‌گیرد، همچنین در حوزه حمایت از زنان شاغل و دانشجو، طرح دانشگاه حامی مادر در اسفند سال گذشته در استان اصفهان ابلاغ شد. طبق این طرح، برای اساتید و کارکنان خانم، دوسال مرخصی زایمان با حقوق در نظر گرفته شده و برای دانشجویان مادر نیز تمهیداتی ویژه پیش‌بینی شده است. مرکز «تاک» (تربیت و تربیت اسلامی کودک) هم ایجاد شد. این موضوع البته در حال حاضر در ذیل معاونت علوم تربیتی و مهارتی قرار دارد اما دکتر طهرانچی تأکید کردند که این مسئله از دل حوزه زنان باید استارت بخورد. در همین راستا در سال اول، شورای سیاست‌گذاری مهدکودک‌ها تشکیل شد و از هیئت‌انمای دانشگاه مجوز رسمی گرفتیم. بعد از آن در قالب یک مرکز دیدیم که هم ایجاد مهدکودک‌ها در سراسر کشور در دانشگاه آزاد و هم ارائه الگوهای تربیتی منطبق با فرهنگ و آداب ایرانی – اسلامی را هدف قرار داده است. به نظر من، این یکی از مهم‌ترین دستاوردهایی است که در حوزه زنان شکل گرفته و پس از آن، به معاونت تخصصی‌ذریط واگذار شده است. از دیگر اقدامات مهم، بومی‌سازی قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت بود. این قانون که از سوی مجلس شورای اسلامی تصویب شده بود، ما در دانشگاه آزاد با نگاه بومی و دانشگاه‌محور پیاده‌سازی کردیم. برای نمونه وام‌های ازدواج و فرزندآوری در قالب مصوبات داخلی تصویب شد. مرخصی زایمان با حقوق برای کارکنان و اعضای هیئت‌علمی تسهیل و تقویت شد. پایه تشویقی برای اساتیدی که صاحب فرزند می‌شوند در همان سال تولد فرزند، در نظر گرفته شد؛ همه این‌ها از جمله نقاط افتخارآفرین دانشگاه آزاد در دوران مدیریت شهید دکتر طهرانچی بود. موضوعی که در هیچ دستگاه یا دانشگاهی اتفاق نیفتاده است. استفاده از اماکن دانشگاه برای برگزاری مراسم ازدواج دانشجویان، اساتید و کارکنان اتفاق دیگری بود که در دانشگاه آزاد افتاد. در همین راستا با همکاری کمیته تعامل، امور زنان و معاونت فرهنگی، دستورالعملی تهیه و با امضای مستقیم دکتر طهرانچی ابلاغ شد. طبق این دستورالعمل، سالن‌ها، رستوران‌ها و فضاهای فرهنگی دانشگاه بدون دریافت هیچ‌گونه وجه یا انتفاعی، در اختیار مراسم ازدواج قرار می‌گیرند.

در کنار تمام اقدامات ساختاری و سیاست‌گذاری‌هایی که اشاره کردید، به نظر می‌رسد در حوزه محتوای آموزشی و فرهنگی هم تحولات مهمی اتفاق افتاده است. لطفاً درباره این بخش هم توضیح دهید.

بله، طرح تحول دانش خانواده از اقدامات ایشان بود؛ در واقع یکی از دغدغه‌های مهم دکتر همین موضوع بود و می‌گفتند وقتی دانشجویان وارد دانشگاه می‌شوند، با یک فضای کاملاً متفاوت از مدرسه مواجهند، بنابراین نیاز است آموزش دروس عمومی، مخصوصاً درس مثل دین‌دانش خانواده، با زبان مخاطب‌بهره‌جوان دانشگاه این‌آگاه‌سازی را داشته باشیم. به همین دلیل بود که طرح «تحول درس دانش خانواده» از ترم گذشته در دانشگاه کلید خورد. محور این تحول، آن بود که دیگر استاد فقط یک‌طرفه مطالب را بگوید، بلکه از رسانه‌های دیداری، فیلم‌ها، مستندها و محتوای رسانه‌ای جذاب استفاده شود تا کلاس برای دانشجو ملموس و جذاب باشد، سپس فضای کلاس به سمت گفت‌وگو و چالش و پاسخ به شبهات پیش‌برود. این اتفاق به‌واقع یکی از اقدامات مؤثر

فرهنگی در بدنه آموزش عمومی دانشگاه بود که دکتر طهرانچی شخصاً پیگیری‌اش می‌کردند.

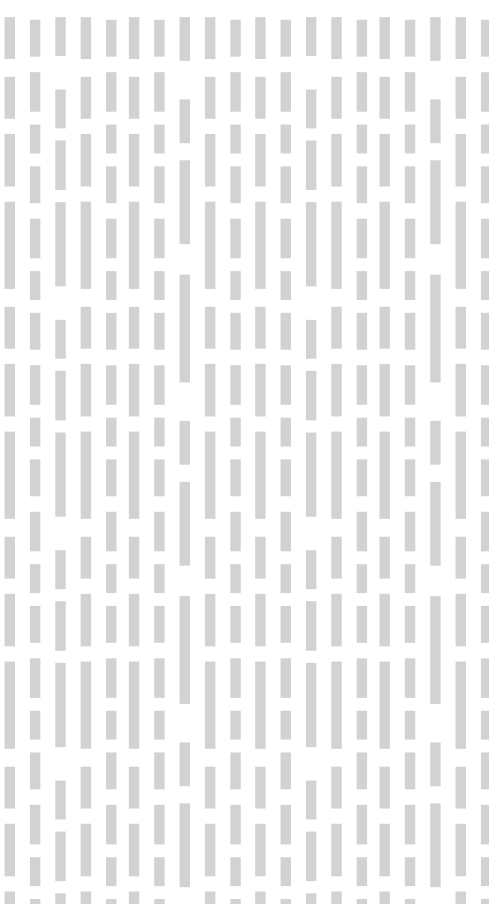
رویدادهای میدانی یا مهارتی در این دوران چطور طراحی و عملیاتی شد؟

بله، یکی از مهم‌ترین ایسن برنامه‌ها، رویداد دختران نقش‌آفرین بود. دکتر طهرانچی بر این باور بودند نقش دختران در امروز و فردای جامعه مهم است؛ چه به‌عنوان دختران فعال در جامعه و چه به‌عنوان مادران آینده. بر این اساس، این رویداد طراحی شد تا در آن دختران دانشجو با مفاهیم هویتی، توسعه فردی، مهارت‌های زندگی، شناخت از خود و مسئولیت اجتماعی آشنا شوند، بنابراین رویداد دختران نقش‌آفرین با تأیید و ابلاغ مستقیم رئیس فقید دانشگاه از ترم گذشته برگزار و در همه استان‌ها اجرا شد. در این برنامه، دختران دانشجوی منتخب هر استان، در قالب اردوهای دو تا سه‌روزه حضور می‌یافتند و تحت برنامه‌های معرفت‌افزایی و مهارت‌آموزی قرار می‌گرفتند. امروزه در نتیجه این رویداد، شبکه‌ای از دختران فعال و دغدغه‌مند دانشجو در حوزه زنان و خانواده در استان‌ها داریم که واقعاً پای‌کار حوزه زنان هستند.

سخن پایانی شما را می‌شنویم.

بدون اغراق می‌گویم که حمایت‌های معنوی دکتر طهرانچی از حوزه زنان بی‌نظیر بود. ایشان همان‌قدر که برای حوزه آموزش، پژوهش، فناوری و دیگر حوزه‌ها وقت می‌گذاشتند، برای نشست با بانوان استاد، دختران دانشجو و پیگیری مسائل زنان هم وقت و ویژه‌ای اختصاص می‌دادند. به‌خاطر داریم درست یک هفته پیش از اتفاق ناگوار شهادت‌شان، در یک دیدار کوتاه به من گفتند که کارها خیلی خوب پیش می‌رود و فعالیت‌هایی که در حوزه زنان و خانواده در دانشگاه آزاد انجام شده، بسیار شمریبخش است.

این برای ما بسیار ارزشمند بود. شاید یکی از لحظات بی‌نظیر این مسیر، دیدار بانوان با مقام معظم‌رهبری در ماه ۱۴۰۳ بود. بعد از آن دیدار، آقای دکتر برای من پیامی فرستادند و گفتند خدا را شکر، همه مباحثی که یک سال اخیر در دانشگاه در حوزه زنان پیگیری کردیم، در صحبت‌های رهبری مطرح شد. تمام این موضوعات نشان‌دهنده همان اعتقاد قلبی ایشان به حوزه زنان و حمایت‌شان از این حوزه بود. فضای کار و جلساتی که با ایشان داشتیم نیز کاملاً متفاوت بود. نه صرفاً یک‌روند اداری یا فرمالیته، بلکه بیشتر جلسات مباحثه و گفت‌وگوهای تخصصی در حوزه زنان بود. ایشان بسیار تأکید داشتند که در این جلسات، درباره موضوعات ویژه و تخصصی حوزه زنان بحث شود و هدف، رسیدن به اقدامات مفید و مؤثر برای دانشگاه و در نهایت برای جامعه باشد.

شرقی ارسال نماید.

دانشنامه پایان دوره کارشناسی پیوسته در رشته مدیریت بازرگانی اینجانب فرج‌الله منظری توکل‌ی فرزند اکبر با شماره شناسنامه ۱۸ صادره از واحد کرمان مفقود گردیده و فاقد اعتبار می‌باشد.

مدرک فارغ‌التحصیلی اینجانب محمدرضا یزدانی فرزند غلامحسین به شماره شناسنامه ۱۲۳۰۵ صادره از مشهد در مقطع کاردانی رشته الکترونیک صادره از واحد دانشگاهی آزاد سبزوار با شماره ۱۳۶-۱۷۷۰ مفقود گردیده است فاقد اعتبار می‌باشد. از پاینده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد به نشانی مشهد، قاسم‌آباد، بلوار امامیه، تقاطع استاد یوسفی پردیس دانشگاه، ضلع

کانون تبلیغاتی

سیهر جوان

۰۹۳۹۸۸۸۸۶۹۹

مجری انحصاری تبلیغات

دانشگاه آزاد اسلامی